

Straffen uden Dom. Skal der imidlertid komme Klarhed over dette Spørgsmaal, maa der ogsaa skaffes Klarhed over, hvor mange der have faaet sort Kokarde, thi ingen kan vel i Vestindien faa denne Straf arbitrært, uden at han først har faaet sort Kokarde. Det maa imidlertid forudsættes, at det er Tilfældet med et ikke saa lille Antal Soldater derovre, idet Tjenestetiden er lang, og det desværre ikke altid er de bedste Individer, der komme derover. Det er i hvert Fald at befrygte, at det ikke er noget lille Antal Soldater, der efter kortere eller længere Tids Forløb miste Kokarden, og over for disse kan denne Straf jo være anvendt arbitrært i mangfoldige Tilfælde. Jeg maa rigtignok sige, at dersom det er saaledes, at Straffen i alle disse 14 Tilfælde er bleven tildelt efter Dom, da vide vi slet ikke, om ikke den mindst 10 Gange saa ofte er bleven anvendt arbitrært i disse Aar. Jeg er af dem, der mene, at ligesaa vel over for de vestindiske Soldater som over for Soldaterne i vort Fædreland er det en Straf, som aldrig burde eller skulde anvendes. Det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) opkastede det Spørgsmaal før, om noget af Medlemmerne havde overværet en saadan Afstraffelse, og han mente, at de i saa Fald maatte finde, at det var en meget modbydelig Straf. Det er faldet i min Lod at overvære en saadan Afstraffelse oven i Købet i denne Bygning, nemlig i det Værelse, hvor det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) stadig sidder og arbejder paa Finansloven. Der er i 1872 et saadant Skuespil foregaaet, og jeg maa rigtignok sige, at det gjorde ikke noget godt Indtryk paa mig og vistnok heller ikke paa Kameraterne, men desværre heller ikke nogen god Virkning paa den paagældende. Jeg skal dog med det samme sige, at naar den Straf blev idømt den paagældende, havde han muligvis ærlig fortjent den, og jeg tror, at den Kompagnichef, der idømte ham den, havde den bedste Hensigt dermed, thi det var en human Mand, Kompagnichefen for 4de Kompagni i 1872, som over hele Sjælland var bekendt for at være en af de humaneste Chefer, vi havde. Han troede, at Straffen skulde have en god Virkning, men jeg tror, at den havde den stik modsatte Virkning, i hvert Fald viste det sig efter nogle Maaneders Forløb, at Straffen blev gentagen over for den paagældende og naturligvis med mange flere Slag. Blot ved dette ene Tilfælde, jeg saa, fik jeg Indtryk af, at det var en Straf, som aldrig burde anvendes. Jeg er

glad ved, at den er bleven afskaffet for Moderlandets Vedkommende, og jeg tror ikke, det var for tidligt, at den blev afskaffet ogsaa for Koloniernes Vedkommende, da Soldaterne derovre jo virkelig ere Soldater fra Moderlandet, der ere sendte derover for at fortsætte den Værnepligt, de allerede have aftjent herhjemme. Jeg kan ikke forstaa, at der virkelig ikke skulde kunne findes Straffemaader, der kunde være mere humane og ogsaa af bedre Virkning end netop den ulykkelige Pryglestraf. Den højtærede Minister kan ikke finde ud af, hvad Straf der skal sættes i Stedet, men jeg kan med den bedste Vilje ikke forstaa, at vi ikke kunne anvende de samme Straffe, som anvendes herhjemme. Jeg skal indrømme, at den ærede Minister har Ret i at gøre Forskel paa dem, der aftjene deres Værnepligt herhjemme og dem, der have ladet sig hverve til Vestindien. Der er og bliver en Forskel imellem dem, det er en Selvfølge, og at Forskellen maa falde ud til Ugunst for dem, der lade sig hverve, tror jeg vel. Men saa tror jeg ogsaa, at den ærede Minister nævnede et andet Hensyn, nemlig at der var mange Soldater herhjemme, men kun faa derovre. Det mener jeg skulde pege i modsat Retning. Hvor der er faa, er der ikke den Demoralisation til Stede som, hvor der er mange, og derfor maatte det ene kunne opveje det andet. Jeg vil derfor antage, at de samme Straffe, som bruges herhjemme, maatte være tilstrækkelige til at tæmme vore Soldater i Kolonierne. Jeg vil derfor takke den ærede Forespørger (Zahle), fordi han har bragt Sagen frem, og rette en indtrængende Anmodning til den højtærede Minister om hurtigst mulig at faa disse barbariske Straffe afskaffede, selv om der ikke skulde kunne findes andre at sætte i Stedet, thi det tror jeg ikke behøves, naar man blot vil anvende dem, der bruges herhjemme i Moderlandet.

Finansministeren (Hørring): Jeg har ikke sagt, at jeg ikke kan finde, hvad der skal sættes i Stedet, men jeg har sagt, at jeg maa have Tid til at finde, hvad der er hensigtsmæssigt at sætte i Stedet. Der er Forskel paa det, det beder jeg det ærede Medlem (J. H. Jensen) bemærke. Det, jeg gaar ud fra som givet, er, at vi skulle bort fra disse Straffearter som Krumslutning og Rottingslag, men lige saa sikkert er det, at vi kunne ikke komme bort derfra uden at sætte noget andet i Stedet. Forskellen mellem mig og ærede Medlemmer,